

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2017 / 09 / ... / 27 APRIL 2017**

Inzake ..., wonende ..., bijgestaan door ..., advocaat te ...,

Verzoekende partij

Tegen ..., ..., ..., vertegenwoordigd door ..., algemeen directeur, bijgestaan door
..., advocaat te ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief dd. 10 maart 2017 heeft ..., namens ..., beroep ingesteld tegen de beslissing van 20 februari 2017 waarbij ... door de raad van bestuur van ... bij hoogdringendheid preventief wordt geschorst met onmiddellijke ingang.

Met een ter post aangetekende brief dd. 7 april 2017 heeft ..., namens ..., beroep ingesteld tegen de beslissing van 8 maart 2017 van de raad van bestuur van ... waarbij de beslissing van 20 februari 2017 om ... bij hoogdringendheid preventief te schorsen met onmiddellijke ingang, wordt bevestigd en bekrachtigd.

1. Over de relevante gegevens de zaak

... is vastbenoemd directeur van de ... te

Op 7 februari 2017 bezorgt een vakorganisatie aan de algemeen directeur van de scholengroep een bundel met een aantal klachten van personeelsleden tegen De

klachten hebben betrekking op zijn manier van communiceren, mogelijke belangenvermenging en financiële malversaties.

Na kennis te hebben genomen van de klachtenbundel, beslist de raad van bestuur van de scholengroep op 20 februari 2017 om ... met onmiddellijke ingang preventief te schorsen en om tegen hem een tuchtprocedure en een tuchtonderzoek in te stellen. Als reden voor de verwijdering van ... wordt aangevoerd dat het onderzoek in alle objectiviteit en sereniteit moeten kunnen gebeuren terwijl de aanwezigheid van ... op school het onderzoek “met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid zal hinderen doordat een aantal getuigen zich ongetwijfeld gehinderd zullen voelen door zijn aanwezigheid” en terwijl het gevaar bestaat dat de verzoeker “door manoeuvres en/of intimidatie, die bewust of onbewust kunnen zijn, de onderzoeksarbeid verstoort”.

Deze beslissing vormt het voorwerp van het beroep ingediend op 10 maart 2017.

Na ... te hebben gehoord, beslist de raad van bestuur van de scholengroep op 8 maart 2017 om de beslissing van 20 februari 2017 tot preventieve schorsing bij hoogdringendheid te bekrachtigen en te bevestigen. Deze beslissing wordt ... meegedeeld met een aangetekende brief van 24 maart 2017. Deze beslissing vormt het voorwerp van het tweede beroep, ingediend op 7 april 2017.

2. Het procedureverloop

Op 14 maart 2017 resp. 27 maart 2017 laten ... en ... per e-mail weten akkoord te gaan met het voorstel van de voorzitter van de Kamer om de behandeling van het beroep tegen de beslissing tot preventieve schorsing bij hoogdringendheid uit te stellen, hetzij totdat het beroep tegen de beslissing van 8 maart 2017 van de Raad van bestuur volgens de gewone procedure kan behandeld worden, hetzij totdat de termijn om beroep aan te tekenen tegen de beslissing van 8 maart 2017 verstreken is.

... heeft namens verzoekende partij met een aangetekende brief dd. 7 april samen met het verzoekschrift tegen de beslissing van 8 maart 2017, een verzoek tot wraking van alle leden aangewezen door de ACOD neergelegd.

... heeft namens verwerende partij met een aangetekende brief dd. 21 april 2017 een verweerschrift ingediend. Met een aangetekende brief van diezelfde datum heeft ... het administratief dossier ingediend.

De partijen werden voor de hoorzitting regelmatig opgeroepen met een ter post aangetekende brief dd. 13 april 2017 en waren op de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd.

Er werden geen getuigen gehoord.

3. Over het samengaan van de beroepen

De verzoeker heeft beroep ingesteld tegen twee beslissingen: de beslissing van 20 februari 2017 waarbij hij bij hoogdringendheid preventief wordt geschorst en de beslissing van 8 maart 2017 waarbij die preventieve schorsing bij hoogdringendheid bevestigd en bekrachtigd wordt, nadat de verzoeker was gehoord.

De beslissing van 8 maart 2017 is in de plaats gekomen van de beslissing van 20 februari 2017. Het is die beslissing die nu de rechtstoestand van de verzoeker regelt; zij heeft de beslissing van 20 februari 2017 opgeslorpt. Het beroep tegen het besluit van 20 februari 2017 is zonder voorwerp.

4. Over het verzoek tot wraking

4.1. De verzoeker heeft op 7 april 2017 een verzoek tot wraking ingediend van “de leden aangewezen door het ACOD” doordat het dossier tegen de verzoeker geïnitieerd is door een afgevaardigde van de ACOD terwijl afgevaardigden van dezelfde organisatie zitting nemen in de Kamer van beroep. De verzoeker is van oordeel dat zulks, minstens in schijn, twijfel doet rijzen over de onpartijdigheid van de leden aangewezen door de ACOD. Dit moet beschouwd worden als een verzoek tot wraking gesteund op een “wettige verdenking”, bedoeld in artikel 828, 1° Gerechtelijk Wetboek.

4.2. Overeenkomstig artikel 6, tweede lid, van het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep voor het gemeenschapsonderwijs, is aan de effectieve en plaatsvervangende leden die de ACOD in de Kamer van Beroep vertegenwoordigen gevraagd of zij, ieder voor zich, met de wraking instemmen, dan wel om welke redenen zij weigeren zich te onthouden van deelname aan de beraadslaging. Uit hun antwoorden komt naar voren dat zij weigeren zich te onthouden omdat zij geen persoonlijke band hebben met de persoon die de klachtenbundel aan het schoolbestuur bezorgde en omdat het dossier betrekking heeft op een beslissing van de raad van bestuur van de scholengroep waarin ACOD geen andere inbreng heeft gehad dat het aanbrengen van een klacht.

4.3. De verzoeker brengt geen enkel gegeven aan dat wijst op een persoonlijke link tussen ... en de leden van de Kamer die op voordracht van de ACOD benoemd zijn. Er is dus geen sprake van enige persoonlijke betrokkenheid van die leden.

De loutere omstandigheid dat ... afgevaardigde is van de ACOD enerzijds en dat de leden van de Kamer benoemd zijn op de voordracht van de ACOD anderzijds, is ook niet van aard om tussen beiden een band te zien die de leden van de kamer hun eigen autonome beoordelingsbevoegdheid ontnemt.

Het zou aberrant zijn om, zonder enige indicatie, te veronderstellen dat de leden van de Kamer van Beroep hun verantwoordelijkheidszin bij de uitoefening van hun functie in de Kamer van Beroep zullen opofferen aan het bevoordelen of benadelen van de persoon die zij moeten beoordelen.

Het verzoek tot wraking wordt verworpen.

5. Over de ontvankelijkheid van het beroep

5.1.1. Volgens de verzoeker is de beroepen beslissing ‘zonder voorwerp’ omdat de preventieve schorsing steunt op de noodzakelijke verwijdering van de verzoeker tijdens het onderzoek, omdat de raad van bestuur zich geëngageerd had om de preventieve schorsing in de tijd te beperken en omdat dit onderzoek beëindigd is.

5.1.2. De verwerende partij betwist die stelling en het dossier laat ook geen andere conclusie toe: in het besluit wordt enkel gesteld dat de raad van bestuur na afloop van het onderzoek opnieuw stelling zal innemen; zij heeft geen kennis van enig onderzoeksrapport en weet zelfs niet of alle nuttige onderzoeksdaeden uitgevoerd zijn. Het beroep is niet zonder voorwerp.

5.2. Het beroepschrift van 7 april 2017 is tijdig en met inachtneming van de voorgeschreven vormen ingediend. Het is ontvankelijk.

6. De reglementaire grondslag van de beroepen beslissing

De verzoeker betwist niet de verwerende partij regelmatig tegen hem een tuchtprocedure ingesteld heeft en dat het tuchtonderzoek loopt. Overeenkomstig artikel 59, §3, eerste lid, van het decreet rechtspositie personeelsleden Gemeenschapsonderwijs mag de Kamer van Beroep de beroepen beslissing slechts met een unaniem genomen beslissing vernietigen.

7. De grondvoorwaarden voor de schorsing

7.1. De verzoeker stelt dat de bij de raad van bestuur ingediende klachtenbundel geen preventieve schorsing noodzaakt.

Hij betwist ten gronde de klachten van de personeelsleden omdat zij hetzij uitgaan van leerkrachten met functioneringsproblemen -waartegen hij als directeur moest optreden-, hetzij uitgaan van een administratief medewerkster die zich vaak verongelijkt voelde en een aversie tegen hem had. Hij vraagt zich af waarom het bestuur nagelaten heeft met hem te spreken alvorens de preventieve schorsing te overwegen en wijst erop dat de klachten van de personeelsleden, hoewel toentertijd reeds gekend, niet betrokken worden in het functioneringsgesprek van 11 december 2015.

Hij voegt daaraan toe dat de feiten, zoals ze voorliggen geen reden kunnen zijn om hem preventief te schorsen omdat zij betrekking hebben op zijn functioneren, omdat zij niet recent zijn en het systeem van de preventieve schorsing

hier oneigenlijk wordt gebruikt: de feiten gaan over zijn functioneren en zijn niet ter sprake gekomen toen hij een functioneringsgesprek had; het dossier toont niet aan dat er een risico aanwezig is; het onderzoek rechtvaardigt op zich geen schorsing. Hij besluit dat de preventieve schorsing ook disproportioneel is omdat zij aanleiding geeft tot geruchten die hem erg schaden.

7.2. De verwerende partij stelt dat een preventieve schorsing mogelijk is wanneer het belang van dienst dit vereist. Dit is hier het geval omdat het bestuur geconfronteerd werd met klachten over “belangenvermenging/financiële malversaties” en over de wijze waarop de verzoeker -schooldirecteur- met leerkrachten omgaat. Welnu, een klacht over belangenvermenging en over de omgang met de leerkrachten vormen “een ernstige betichting” die het belang van de dienst aangaat, die tot een zware tuchtstraf aanleiding kan geven en die derhalve grondig onderzocht moet worden. Het verwijderen uit de dienst van de verzoeker tijdens het onderzoek is, als ordemaatregel die niet ingaat op de schuld, niet buiten proportie.

7.3. De schorsing bij hoogdringendheid steunde op de overweging dat het aan de raad van bestuur overgemaakt dossier aantoonde “dat er een ernstig probleem is gerezen met de persoon van ... en dat vanuit dat oogpunt de diverse klachten aan een grondig onderzoek moeten onderworpen worden”, dat de vraag die “manifest op de voorgrond treedt is of ..., terwijl dit onderzoek zijn beloop zal kennen, aanwezig kan zijn op school” en dat dit “niet het geval kan zijn om evidente redenen”. Die redenen worden als volgt verduidelijkt: 1) het onderzoek zal het horen vereisen van “een aantal participanten van de school” en de raad van bestuur is overtuigd “dat de aanwezigheid van ... op de school als leidinggevende dit met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid zal hinderen gezien een aantal getuigen zich ongetwijfeld gehinderd zullen voelen door zijn aanwezigheid”; 2) een kwalitatief hoogstaand onderzoek is niet mogelijk wanneer de partij die het voorwerp ervan uitmaakt door manoeuvres en/of intimidatie, die bewust of onbewust kunnen zijn, de onderzoeksarbeid verstoort. In de beroepen beslissing voegt de raad van bestuur daaraan toe dat “het volstrekt onmogelijk is” dat de verzoeker tijdens het onderzoek -dat hij niet betwist- op school aanwezig kan zijn: hij is het gezicht van de school; het onderzoek moet in alle objectiviteit gebeuren -gegevens onderzoeken; getuigen

horen-, onbevangen en zonder druk. De raad van bestuur is “er van overtuigd dat de aanwezigheid van de directeur -zelfs al zou die zich tijdens het onderzoek volledig wegcijferen, wat de raad als onmogelijk beschouwt, het onderzoek minstens zal bemoeilijken”, weze op het vlak van de toegang tot documenten dan wel voor de remming die personeelsleden kunnen ondervinden wanneer de directeur aanwezig is.

7.4.1. Het opleggen van een preventieve schorsing is naar luid van artikel 59, tweede lid, van het rechtspositiedecreet, slechts mogelijk wanneer “het belang van het onderwijs of van de dienst dit vereist”. Het bestuur moet aantonen dat en op welke wijze de aanwezigheid van het personeelslid het belang van het onderwijs of van de dienst in het gedrang brengt.

7.4.2. De raad van bestuur leidt uit wat hem is voorgelegd af dat er “een ernstig probleem is gerezen met de persoon van ...” en dat dit grondig onderzocht moet worden. Hij spreekt zich niet uit -ook niet op het eerste zicht- over het bewijs noch over de ernst van de feiten, maar beperkt zicht tot de vraag of de verzoeker tijdens het onderzoek aanwezig kan zijn op school. En in de mate de Kamer van Beroep de beoordeling van de raad van bestuur overdoet, ziet zij geen reden om in de plaats van het bestuur de feiten, die het “ernstig probleem met de persoon van de verzoeker” onderbouwen, op zich te kwalificeren als dermate ernstig dat zij de onmiddellijke wegzending van de verzoeker uit de dienst rechtvaardigen.

7.4.3.1. De overweging dat de verzoeker, omdat hij “het gezicht van de school” is of omdat hij als directeur een leidinggevende taak vervult, niet aanwezig kan zijn wanneer tegen hem een onderzoek loopt, rechtvaardigt op zich geen preventieve schorsing. Dit zou enkel kunnen in relatie tot de beoordeling van de feiten die voorliggen, maar hiervoor is gesteld dat de raad van bestuur die beoordeling niet heeft gemaakt en dat de Kamer van Beroep in haar eigen beoordeling de feiten, gekwalificeerd als een verkeerde communicatiestijl en financiële malversaties, ontoereikend vindt. De omstandigheid dat het onderzoek kadert in een tuchtprocedure die tegen de verzoeker is opgestart, rechtvaardigt die schorsing evenmin, omdat de beslissing om een tuchtprocedure in te stellen een zeer voorlopige beslissing is die het vermoeden van onschuld geheel onverlet laat en

omdat het opstarten van een tuchtprocedure het bestuur ook geen vrijbrief verleent om de uitslag van het onderzoek zonder meer te laten uitlopen op een tuchtstraf en het bestuur niet ontslaat van de verplichting om, wanneer zij de zaak uiteindelijk met een tuchtstrafbeslissing afdoet, aan te tonen dat de betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan de overtreding van een deontologische regel en zijn handelen aldus de loutere beoordeling van zijn functioneren -wat een plaats heeft in de evaluatieregeling- overtreft.

7.4.3.2. De overweging met betrekking tot de gevreesde hinder en zelfs belemmering van het onderzoek wordt door geen enkel feitelijk gegeven onderbouwd. De raad van bestuur formuleert een besluit dat uitsluitend gegrond is op vermoedens.

Daar tegenover staat dat de verzoeker zelf ook aanstuurt op een grondig onderzoek en dat hij op de hoorzitting, zonder daarin door de verwerende partij tegengesproken te worden, ook nog aanstipt dat de personen die klacht tegen hem indienden, niet meer op school aanwezig zijn en zijn eigen aanwezigheid aldaar geen impact op hen kan hebben. In het algemeen dient er overigens ook rekening mee gehouden te worden dat niets de raad van bestuur -zelfs de algemeen directeur in hoogdringende gevallen- belet om, op het ogenblik dat zij vaststellen of vernemen dat iemand een onderzoek dwarsboomt, alsnog de preventieve schorsing te bevelen.

7.5. De Kamer van Beroep is van oordeel dat, zo het in het algemeen niet ondenkbaar is dat een schooldirecteur preventief geschorst wordt wanneer er in zijn school een onderzoek gebeurt over feiten waarvoor de directeur verantwoordelijk gesteld kan worden, er in dit geval geen gegevens voorliggen die aannemelijk maken dat de verwijdering uit de school daarvoor noodzakelijk is.

7.6. Daar tegenover staat dat, naar de wil van de decreetgever -artikel 59ter, §3, eerste lid, van het decreet rechtspositie personeel gemeenschapsonderwijs- de Kamer van Beroep een preventieve schorsing die uitgesproken wordt in het kader van een tuchtonderzoek -als te dezen- slechts met een unanieme beslissing kan vernietigen.

De uitslag van de stemming over de vernietiging toont geen unanimititeit aan. Dit betekent dat de Kamer van beroep, op grond van de voormelde decretale verplichting, de beslissing van de raad van bestuur onverlet moet laten, dat hij afstand moet nemen van de hogervermelde overwegingen en de redenering van de raad van bestuur in het beroepen besluit moet laten voorgaan.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op 10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 27 april 2017;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de verwerping van het verzoek tot wraking, met unanimititeit,

Na geheime stemming over de bevestiging van de preventieve schorsing, met 2 stemmen voor en 5 stemmen tegen,

Artikel 1

Het verzoek tot wraking van de leden aangewezen door de ACOD, wordt verworpen.

Artikel 2

De beslissing van de Raad van bestuur van ... van 8 maart 2017 houdende de bevestiging en bekrachtiging van de beslissing van 20 februari 2017 waarbij ... bij hoogdringendheid preventief wordt geschorst, wordt bevestigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 27 april 2017.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit :

De heer André VANDENDRIESSCHE, voorzitter;

Mevrouw L. VANDECAN en de heren M. CASTELEYN en T. SCHURMANS, vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

Mevrouw K. DE DIER en de heren G. ACHTEN, L. BOGHE, R. VAN DER STRAETEN, A. VANDROMME en C. WALGRAEF, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Tijdens de beraadslaging en stemming over het verzoek tot wraking hebben de heren G. ACHTEN, L. BOGHE en C. WALGRAEF de vergadering verlaten.

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen nemen, na loting, de heren G. ACHTEN, L. BOGHE en C. WALGRAEF niet deel aan de stemming over de bevestiging van de preventieve schorsing.

De heer F. STEVENS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

F. STEVENS,

A. VANDENDRIESSCHE